

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget (2. samling)
(Alm. del - bilag 308)
økonomi- og finansministerråd
(Offentligt)

ERU, Alm. del - bilag 122 (Løbenr. 4929)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	7. februar 2002

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 8. februar - dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 12. februar 2002 – vedlægges Finansministeriets supplerende aktuelle notat vedrørende dagsordenens punkt 8.

Aktuelt notat vedrørende status for Kommissionens og Europa-Parlamentets drøftelser vedrørende anbefalingerne i Lamfalussy-rapporten

1. Baggrund

Under ECOFIN blev der den 17. juli 2000 nedsat en såkaldt vismandsgruppe, med tidligere præsident for EMI, Alexandre Lamfalussy, som formand. Gruppen har set på reguleringen af værdipapirmarkedet i EU, herunder specielt beslutningsprocedurerne på området i EU.

Den endelige rapport blev offentliggjort den 15. februar 2001 med henblik på forelæggelse for Det Europæiske Råd den 23.-24. marts 2001 i Stockholm. Rapporten indeholder bl.a. et oplæg til en strategi for den fremtidige integration og regulering af det europæiske værdipapirmarked, herunder særligt en plan for, hvorledes beslutningsprocedurerne for EU-reguleringen kan effektiviseres.

Resolution fra Det Europæiske Råd i Stockholm

Det Europæiske Råd i Stockholm vedtog en resolution, der støtter op om vismandsrapportens anbefalinger. Særligt lagde Det Europæiske Råd vægt på, at beslutningsproceduren skal gøres hurtigere, og at der skal være større åbenhed. Opsplitningen mellem rammeprincipper og gennemførelsesforanstaltninger skal foretages for hver enkelt sag og på klar og gennemsigtig vis. Afgørelsen af opsplitningen træffes af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af Kommissionens forslag. Endvidere lægger resolutionen op til, at Rådet udtrykker ønske om, at Kommissionen grundigt skal overveje Parlamentets og Rådets holdninger og tage disse i betragtning.

Endvidere skal Kommissionen undgå at gå imod fremherskende holdninger i Rådet, når værdipapirkomiteen udarbejder tekniske forskrifter, i

overensstemmelse med Kommissionens erklæring af 28. juni 1999 vedrørende forskriftsproceduren som fastlagt i artikel 5 i kommitologiafgørelsen

fra 1999. På denne måde vil Kommissionen i princippet skulle tage lige så meget hensyn til Rådets holdninger som det er tilfældet i forbindelse med vedtagelse af direktiver.

Rapportens indhold

Rapporten stiller en række forslag til, hvorledes reguleringen af værdipapirmarkederne kan effektiviseres på EU-plan. Disse kan stort set opdeles i tre grupper: Forslag om udvidelse hhv. modernisering af et antal direktiver, forslag om styrkelse og ændring af beslutningsprocessen ved indførelsen af rammedirektiver samt et antal forslag, som primært retter sig mod en forbedring af metoderne til højnelse af standarderne på området.

I den sidste gruppe kan nævnes forslag om øget løbende samarbejde mellem tilsynene, konvergens i tilsynspraksis, øgede ressourcer til området, herunder til Kommissionen, udarbejdelse af en rapport, der skal vise de økonomiske fordele ved øget europæisk integration på værdipapirområdet (pendant til Cecchini-rapporten fra midten af firserne) samt en øget fokus i sektoren på best practice.

Når rapporten foreslår disse tiltag skyldes det, at det er vurderingen, at de eksisterende regler er gennemført forskelligt i medlemslandene, og at der derfor er en forskellig behandling af samme typer virksomhed i EU.

Vedrørende processen omkring rammedirektiverne foreslås en firetrinsmodel.

Trin 1 vil fungere efter den almindelige EU-beslutningsprocedure. Kommissionen skal inden forslaget til direktiv fremsættes have en åben proces og foretage høringer. Rådet vedtager på forslag af Europa-Kommissionen direktivet efter proceduren for fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet. Direktivet vil indeholde de centrale principper og regler og således skulle have karakter af et rammedirektiv.

Desuden vil der være en bemyndigelse til Kommissionen til at fastsættelse af yderligere regler på trin 2. Jævnfør proceduren for den fælles beslutningstagen vil Europa-Parlamentet vil være med til at fastlægge bestemmelserne om bemyndigelsen og kan modsætte sig, at der i et direktiv fastsættes en bemyndigelse til det arbejde, der skal foregå på trin 2.

På 2. trin udfyldes det overordnede direktiv vedtaget på trin 1 med tekniske og praktiske forskrifter, der skal gælde direkte i medlemslandene. Til dette formål er der oprettet en EU-værdipapir-komite (EU Securities committee (ESC)), der følger reglerne for en forskriftskomite, fastlagt i artikel 5 i komitologiafgørelsen fra 1999. Formanden vil være Europa-Kommissionen. Det konkrete forslag fremsættes af Europa-Kommissionen.

Der vil under hele proceduren være fuldstændig åbenhed overfor Europa-Parlamentet. Finder Parlamentet, at forslaget går videre end bemyndigelsen, har Kommissionen pligt til genoverveje forslaget, jævnfør artikel 8 i komitologiafgørelsen.

På trin 3 skal en rådgivende komite bestående af medlemslandenes tilsynsmyndigheder (EU Securities Regulators Committee) arbejde for en fælles fortolkning af anbefalinger, retningslinier og fælles standarder på områder, der ikke er dækket af EU-lovgivning. Endvidere bliver komiteen konsulteret i forbindelse med forslag under trin 2 og skal endvidere sikre en ensartet implementering af direktiver og regler fastsat på trin 2. Komité ;en træffer beslutning med enstemmighed.

Trin 4 indebærer en styrket en overvågning af den nationale gennemførelse af reglerne. Kommissionen skal overvåge om de enkelte medlemsstaters lovgivning overholder direktiver og trin 2 regulering.

• Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet vedtog umiddelbart forud for Det Europæiske Råd i Stockholm en resolution, der generelt er positiv overfor Lamfalussy-rapportens anbefalinger samtidig ønskes dog en egentlig "call-back" mulighed, dvs. en mulighed for at tilbagekalde en bemyndigelse, hvis de tekniske regler efter Europa-Parlamentets opfattelse ikke bliver udarbejdet eller gennemført i overensstemmelse med de i rammedirektivet fastlagte regler og principper. Dette forslag ville tillægge Europa-Parlamentet en beføjelse over gennemførelsen af retsakter, som strider mod den eksisterende arbejdsdeling i EU, jf. komitologiafgørelsen af 1999 med hjemmel i traktatens art. 202. Muligheden blev drøftet i forbindelse med fastlæggelsen af komitologiproceduren i 1999, men blev afvist af Rådet. Europa-Parlamentet accepterede dengang at give afkald på kravet. Forslaget går således videre end det, der gælder efter komitologiprocedurens art. 5, hvorefter Parlamentet underretter Rådet, hvis det finder, at udkastet til regler overskrider bemyndigelsen.

Europa-Parlamentet mener dog, at der for netop dette lovgivningsområde bør indgås en ny aftale til erstatning af aftalen mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelse af komitologi afgivet i 1999, som giver mulighed for call-back, idet Europa-Parlamentet reelt ønsker en forbedring af den gældende aftale og dette kan være første skridt på vejen.

Senest har Europa-Parlamentets Udvalg om Konstitutionelle Anliggender den 23. januar 2002 udarbejdet en betænkning om gennemførelse af lovgivningen i forbindelse med finansielle tjenester (A5-0011/2002). I denne betænkning anmoder Udvalget Kommissionen om at give Europa-Parlamentet en behandling svarende til den behandling, som Kommissionen på Det Europæiske Råd i Stockholm gav Rådet (... undgå at gå imod fremherskende holdninger i R& aring;det...).

Kommissionens forpligtelse overfor Europa-Parlamentet kunne have form af en erklæring over for plenarforsamlingen, og at den skulle indgå i mødeprotokollen inden vedtagelsen under førstebehandlingen af den første retsakt om værdipapirer.

Europa-Parlamentet en behandling svarende til den behandling, som Kommissionen på Det Europæiske Råd i Stockholm gav Rådet (... undgå at gå imod fremherskende holdninger i R&

Endvidere ønskes en revisionsklausul, således at gennemførelsesforanstaltninger med hjemmel i de enkelte direktiver skal være udnyttet inden 4 år ellers bortfalder bemyndigelsen, 3 måneders frist for Europa-Parlamentet til af udtale sig om disse gennemførelsesbestemmelser i stedet for normalt 1 måned, størst mulig gennemsigtighed i procedurene overfor Europa-Parlamentet samt nedsættelse af den rådgivende gruppe under EU -værdipapirkomiteen (ESC) bestående af markedsdeltagere. Endelig finder udvalget, at der skal ske en reform af traktaterne, således at hjemlen til komitologiproceduren (art. 202) tager bedre højde for de nye lovgivningsbeføjelser som Europa-Parlamentet har fået, f.eks. mulighed for at stoppe et direktivforslag.

Kommissionen og Europa-Parlamentet forhandler i øjeblikket om, hvilke krav, der kan imødekommes.

- **Høring**

Rapporten har været sendt i høring.

- **Lovgivningsmæssige konsekvenser**

Den nye beslutningsprocedure forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

- **Statsfinansielle konsekvenser**

Beslutningsproceduren har ingen statsfinansielle konsekvenser.

Beslutningsproceduren kan indebære ændringer i den måde, hvorpå danske synspunkter skal gøres gældende i EU på værdipapirområdet.

- **Nærheds- og proportionalitetsprincippet**

Rapportens anbefalinger sigter mod at styrke det inde marked på det finansielle område. På det foreliggende grundlag må det vurderes, at forslaget, hvis det vedtages, vil indebære et mere fælles europæisk værdipapirmarked.

Tidligere forelæggelser for Europa-udvalget

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg den 9. marts 2001.